

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 244

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

29 lipca 2020

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/1108 z dnia 20 lipca 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/2454 w odniesieniu do dat rozpoczęcia stosowania w związku z pandemią COVID-19 1

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/1109 z dnia 20 lipca 2020 r. zmieniająca dyrektywy (UE) 2017/2455 i (UE) 2019/1995 w odniesieniu do terminu transpozycji i daty rozpoczęcia stosowania w związku z pandemią COVID-19 3

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/1110 z dnia 23 stycznia 2018 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, z drugiej strony 6
- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/1111 z dnia 20 lipca 2020 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a rządem Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie współpracy w zakresie oznaczeń geograficznych i ich ochrony 8

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2020/1112 z dnia 20 lipca 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/2026 w odniesieniu do dat rozpoczęcia stosowania w związku z pandemią COVID-19 9

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/1113 z dnia 20 lipca 2020 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu UPG, ustanowionego na mocy Wstępnej umowy o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia Regulaminu Komitetu UPG 11
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1114 z dnia 23 lipca 2020 r. zatwierdzająca zmiany w regulaminie wewnętrznym Eurojustu 13
- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/1115 z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia zmian protokołów 1 i 4 do tej umowy 16
- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/1116 z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie mianowania członka Trybunału Obrachunkowego 17
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1117 z dnia 27 lipca 2020 r. w sprawie powołania prokuratorów europejskich w Prokuraturze Europejskiej 18

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2020/1108

z dnia 20 lipca 2020 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/2454 w odniesieniu do dat rozpoczęcia stosowania w związku z pandemią COVID-19

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze,

co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 904/2010 ⁽³⁾ określono zasady wymiany informacji między państwami członkowskimi i przechowywania przez nie informacji w celu ustalenia procedur szczególnych przewidzianych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽⁴⁾.
- (2) Rozporządzenie Rady (UE) 2017/2454 ⁽⁵⁾ zmienia te przepisy w celu rozszerzenia zakresu tych procedur szczególnych i wprowadzenia nowej procedury. Zmiany te mają być stosowane od dnia 1 stycznia 2021 r.
- (3) W dniu 30 stycznia 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) uznała epidemię COVID-19 za stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym. W dniu 11 marca 2020 r. WHO uznała epidemię COVID-19 za pandemię. Pandemia COVID-19 dotknęła wszystkie państwa członkowskie. W związku z niepokojącym wzrostem liczby przypadków i brakiem skutecznych natychmiastowo dostępnych środków służących zwalczaniu pandemii COVID-19 wiele państw członkowskich ogłosiło stan wyjątkowy.
- (4) Wybuch kryzysu związanego z pandemią COVID-19 doprowadził do niespodziewanej i bezprecedensowej sytuacji wyjątkowej, która ma głęboki wpływ na wszystkie państwa członkowskie i wymaga od nich podejmowania natychmiastowych działań na szczeblu krajowym w celu uporania się z trwającym kryzysem w trybie priorytetowym, poprzez realokację zasobów zarezerwowanych na inne kwestie. Ze względu na ten kryzys szereg państw członkowskich ma trudności z ukończeniem opracowywania systemów informatycznych niezbędnych do rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2017/2454 od dnia 1 stycznia 2021 r. W związku z tym kilka państw członkowskich zwróciło się o odroczenie dat rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2017/2454.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 10 lipca 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).⁽²⁾ Opinia z dnia 10 czerwca 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/2454 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 1).

- (5) Biorąc pod uwagę wyzwania, przed którymi stoją państwa członkowskie w obliczu kryzysu związanego z COVID-19, oraz fakt, że nowe przepisy opierają się na zasadzie, zgodnie z którą wszystkie państwa członkowskie muszą zaktualizować swoje systemy informatyczne, aby móc stosować rozporządzenie (UE) 2017/2454 i zapewnić w ten sposób gromadzenie i przekazywanie informacji oraz płatności w ramach zmienionych procedur, konieczne jest odroczenie dat rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia o sześć miesięcy. Odroczenie o sześć miesięcy jest właściwe, ponieważ należy zachować jak najkrótsze opóźnienie, aby zminimalizować dodatkowe straty budżetowe dla państw członkowskich.
- (6) Ze względu na znaczny wpływ zakłóceń gospodarczych i możliwe dodatkowe trudności wynikające z pandemii COVID-19 oraz aby wspierać prawidłowe i terminowe stosowanie nowych przepisów dotyczących VAT w handlu elektronicznym, Komisja mogłaby ściśle współpracować z zainteresowanymi państwami członkowskimi w celu monitorowania dostosowywania krajowych systemów informatycznych oraz udzielania pomocy technicznej w razie potrzeby.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2017/2454,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2017/2454 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 pkt 7) wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w lit. a) nagłówek sekcji 2 otrzymuje brzmienie:
„Przepisy mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 30 czerwca 2021 r.”;
 - b) w lit. b) wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) nagłówek sekcji 3 otrzymuje brzmienie:
„Przepisy mające zastosowanie od dnia 1 lipca 2021 r.”;
 - (ii) art. 47a otrzymuje brzmienie:
„Artykuł 47a

Przepisy niniejszej sekcji stosuje się od dnia 1 lipca 2021 r.”;
- 2) art. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
„Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2021 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lipca 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2020/1109

z dnia 20 lipca 2020 r.

zmieniająca dyrektywy (UE) 2017/2455 i (UE) 2019/1995 w odniesieniu do terminu transpozycji i daty rozpoczęcia stosowania w związku z pandemią COVID-19

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze,

co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE ⁽³⁾ została zmieniona dyrektywami Rady (UE) 2017/2455 ⁽⁴⁾ i (UE) 2019/1995 ⁽⁵⁾ w celu modernizacji uregulowań dotyczących podatku od wartości dodanej (VAT) w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego między przedsiębiorstwami a konsumentami (B2C). Większość tych nowych przepisów ma być stosowana od dnia 1 stycznia 2021 r.
- (2) W dniu 30 stycznia 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) uznała epidemię COVID-19 za stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym. W dniu 11 marca 2020 r. WHO uznała epidemię COVID-19 za pandemię. Pandemia COVID-19 dotknęła wszystkie państwa członkowskie. W związku z niepokojącym wzrostem liczby przypadków i brakiem skutecznych natychmiastowo dostępnych środków służących zwalczaniu pandemii COVID-19 wiele państw członkowskich ogłosiło stan wyjątkowy.
- (3) Pandemia COVID-19 doprowadziła do nieoczekiwanej i bezprecedensowej sytuacji wyjątkowej, która ma głęboki wpływ na wszystkie państwa członkowskie i wymaga od nich podejmowania natychmiastowych działań na szczeblu krajowym w celu uporania się z trwającym kryzysem w trybie priorytetowym, poprzez realokację zasobów zarezerwowanych na inne kwestie. W wyniku tego kryzysu szereg państw członkowskich ma trudności z ukończeniem do dnia 31 grudnia 2020 r. opracowywania systemów informatycznych niezbędnych do rozpoczęcia stosowania przepisów dyrektyw (UE) 2017/2455 i (UE) 2019/1995 od dnia 1 stycznia 2021 r. W związku z tym kilka państw członkowskich, jak również operatorów pocztowych i podmiotów świadczących usługi kurierskie, zwróciło się o odroczenie dat rozpoczęcia stosowania obu dyrektyw (UE) 2017/2455 i (UE) 2019/1995.
- (4) Biorąc pod uwagę wyzwania, przed którymi stoją państwa członkowskie w obliczu kryzysu związanego z COVID-19, oraz fakt, że nowe przepisy opierają się na zasadzie, zgodnie z którą wszystkie państwa członkowskie muszą zaktualizować swoje systemy informatyczne, aby móc stosować przepisy dyrektyw (UE) 2017/2455 i (UE) 2019/1995 oraz zapewnić gromadzenie i przekazywanie informacji i płatności w ramach zmienionych procedur, konieczne jest odroczenie terminów transpozycji i rozpoczęcia stosowania tych dyrektyw o sześć miesięcy. Odroczenie o sześć miesięcy jest właściwe, ponieważ należy zapewnić jak najkrótsze opóźnienie, aby zminimalizować dodatkowe straty budżetowe dla państw członkowskich.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 10 lipca 2020 r. [dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym].

⁽²⁾ Opinia z dnia 10 lipca 2020 r. [dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym].

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość (Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 7).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2019/1995 z dnia 21 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących sprzedaży towarów na odległość oraz niektórych krajowych dostaw towarów (Dz.U. L 310 z 2.12.2019, s. 1).

- (5) Ze względu na znaczny wpływ zakłóceń gospodarczych i możliwe dodatkowe trudności wynikające z pandemii COVID-19 oraz aby wspierać prawidłowe i terminowe stosowanie nowych przepisów dotyczących VAT w handlu elektronicznym, Komisja mogłaby ściśle współpracować z zainteresowanymi państwami członkowskimi w celu monitorowania dostosowywania krajowych systemów informatycznych oraz udzielania pomocy technicznej w razie potrzeby.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy (UE) 2017/2455 i (UE) 2019/1995,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie (UE) 2017/2455

W dyrektywie (UE) 2017/2455 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) nagłówek otrzymuje brzmienie:
„**Zmiany w dyrektywie 2006/112/WE ze skutkiem od dnia 1 lipca 2021 r.**”;
 - b) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
„Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2021 r. w dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:”;
- 2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie 2009/132/WE

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2021 r. w dyrektywie 2009/132/WE uchyla się tytuł IV.”;

- 3) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:
„Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2 i 3 niniejszej dyrektywy do dnia 30 czerwca 2021 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.”;
 - b) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:
„Państwa członkowskie stosują przepisy niezbędne do wykonania art. 2 i 3 niniejszej dyrektywy od dnia 1 lipca 2021 r.”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie (UE) 2019/1995

W art. 2 ust. 1 dyrektywy (UE) 2019/1995 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 30 czerwca 2021 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 2021 r.”.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 4***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli 20 lipca 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2020/1110

z dnia 23 stycznia 2018 r.

w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W imieniu Wspólnoty Europejskiej i państw członkowskich Komisja wynegocjowała Umowę o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, z drugiej strony (zwaną dalej „Umową”) zgodnie z decyzją Rady upoważniającą Komisję do rozpoczęcia negocjacji.
- (2) Umowę podpisano w dniach 25 i 30 kwietnia 2007 r. i stosuje się ją tymczasowo od dnia 30 marca 2008 r.
- (3) Umowa została ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie. Chorwacja ma przystąpić do umowy zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktu przystąpienia załączonego do Traktatu o przystąpieniu z dnia 5 grudnia 2011 r.
- (4) Umowę należy zatwierdzić.
- (5) Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii we wspólnym Komitecie ustanowionym na mocy art. 18 Umowy w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii, należy ustalić oddzielnie dla każdego przypadku, zgodnie z mającymi zastosowanie postanowieniami Traktatu.
- (6) Z uwagi na fakt, że Unia i jej państwa członkowskie są wspólnie stroną Umowy, kluczowe znaczenie ma współpraca między nimi. Aby zapewnić taką współpracę i jednolitą reprezentację we wspólnym Komitecie – oraz bez uszczerbku dla postanowień Traktatów, w szczególności art. 16 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – stanowiska, jakie mają zostać zajęte w imieniu Unii i państw członkowskich we wspólnym Komitecie w odniesieniu do kwestii objętych kompetencjami zarówno Unii jak i państw członkowskich powinny być koordynowane przed każdym posiedzeniem wspólnego komitetu, na którym ma on się zajmować taką kwestią.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 12 grudnia 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- (7) Art. 3–6 decyzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie 2007/339/WE ⁽²⁾ oraz art. 2, 3 i 4 decyzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie 2010/465/UE ⁽³⁾ zawierają przepisy dotyczące podejmowania decyzji przez Radę w odniesieniu do różnych kwestii określonych w Umowie zmienionej Protokołem zmieniającym Umowę o transporcie lotniczym między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi podpisanym 25 i 30 kwietnia 2007 r., jak również w odniesieniu do określania stanowisk, jakie mają zostać przyjęte we wspólnym Komitecie, oraz określające obowiązki państw członkowskich w zakresie informowania; przepisy te dotyczą okresu tymczasowego stosowania Umowy. Ponieważ przepisy dotyczące podejmowania decyzji przez Radę, które są określone w Traktatach, oraz przepisy określające obowiązki państw członkowskich w zakresie informowania nie są już konieczne, powinny one utracić moc z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji. W związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie C-28/12 ⁽⁴⁾ przepisy dotyczące określania stanowisk, jakie mają zostać przyjęte w ramach wspólnego komitetu powinny również przestać obowiązywać z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej Umowę o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, z drugiej strony ⁽⁵⁾.
2. Przewodniczący Rady wyznacza osobę lub osoby uprawnione do złożenia w imieniu Unii instrumentu zatwierdzenia przewidzianego w art. 26 Umowy oraz dokonuje następującej notyfikacji:

»W następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r. Unia Europejska zastępuje Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym i od tego dnia wykonuje wszystkie prawa i obowiązki Wspólnoty Europejskiej. W związku z tym odniesienia w tekście umowy do »Wspólnoty Europejskiej« uznaje się, w odpowiednich przypadkach, za odniesienia do »Unii Europejskiej«.

Artykuł 2

Art. 3–6 decyzji 2007/339/WE oraz art. 2, 3 i 4 decyzji 2010/465/UE przestają obowiązywać w dniu 23 stycznia 2018 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2018 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
R. PORODZANOV

⁽²⁾ Decyzja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie 2007/339/WE z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, z drugiej strony (Dz.U. L 134 z 25.5.2007, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie 2010/465/UE z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie lotniczym między Stanami Zjednoczonymi Ameryki, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Dz.U. L 223 z 25.8.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 kwietnia 2015 r., Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej, C-28/12, ECLI: EU:C:2015:282.

⁽⁵⁾ Umowa została opublikowana w Dz.U. L 134 z 25.5.2007, s. 4, wraz z decyzją o jej podpisaniu. Protokół zmieniający Umowę o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, z drugiej strony, podpisany w dniach 25 i 30 kwietnia 2007 r., został opublikowany w Dz.U. L 223 z 25.8.2010, s. 3, wraz z decyzją o jego podpisaniu.

DECYZJA RADY (UE) 2020/1111**z dnia 20 lipca 2020 r.****w sprawie podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a rządem Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie współpracy w zakresie oznaczeń geograficznych i ich ochrony**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 września 2010 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z rządem Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie umowy o współpracy w zakresie oznaczeń geograficznych i ich ochrony. Negocjacje zostały pomyślnie zakończone parafowaniem umowy między Unią Europejską a rządem Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie współpracy w zakresie oznaczeń geograficznych i ich ochrony (zwanej dalej „umową”).
- (2) Umowa ma na celu uzyskanie jak najwyższego poziomu ochrony oznaczeń geograficznych i zapewnienie instrumentów służących przeciwdziałaniu oszukańczym praktykom i bezprawnemu używaniu oznaczeń geograficznych.
- (3) Należy podpisać umowę w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a rządem Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie współpracy w zakresie oznaczeń geograficznych i ich ochrony, z zastrzeżeniem jej zawarcia ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Unii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lipca 2020 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. KLOECKNER

⁽¹⁾ Tekst umowy zostanie opublikowany wraz z decyzją o jej zawarciu.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2020/1112

z dnia 20 lipca 2020 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/2026 w odniesieniu do dat rozpoczęcia stosowania w związku z pandemią COVID-19

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 397,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 ⁽²⁾ zawiera szczegółowe przepisy dotyczące procedur szczególnych w odniesieniu do podatników świadczących określone usługi na rzecz osób niebędących podatnikami.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2019/2026 ⁽³⁾ zmieniono te przepisy, aby rozszerzyć zakres istniejących procedur szczególnych i wprowadzić nową procedurę w celu modernizacji uregulowań unijnych dotyczących podatku od wartości dodanej (VAT) w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego między przedsiębiorstwami a konsumentami (B2C). Zmiany te mają być stosowane od dnia 1 stycznia 2021 r.
- (3) W dniu 30 stycznia 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) uznała epidemię COVID-19 za stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym. W dniu 11 marca 2020 r. WHO uznała epidemię COVID-19 za pandemię. Pandemia COVID-19 dotknęła wszystkie państwa członkowskie. W związku z niepokojącym wzrostem liczby przypadków i brakiem skutecznych natychmiastowo dostępnych środków służących zwalczaniu pandemii COVID-19 wiele państw członkowskich ogłosiło stan wyjątkowy.
- (4) Pandemia COVID-19 doprowadziła do niespodziewanej i bezprecedensowej sytuacji wyjątkowej, która ma głęboki wpływ na wszystkie państwa członkowskie i wymaga od nich podejmowania natychmiastowych działań na szczeblu krajowym w celu uporania się z trwającym kryzysem w trybie priorytetowym, poprzez realokację zasobów zarezerwowanych na inne kwestie. Skutkiem tego kryzysu szereg państw członkowskich ma trudności z ukończeniem opracowywania systemów informatycznych niezbędnych do rozpoczęcia stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2026 od dnia 1 stycznia 2021 r. W związku z tym kilka państw członkowskich, jak również operatorów pocztowych i podmiotów świadczących usługi kurierskie, zwróciło się o odroczenie dat rozpoczęcia stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2026.
- (5) Biorąc pod uwagę wyzwania, przed którymi stoją państwa członkowskie w obliczu kryzysu związanego z COVID-19, oraz fakt, że nowe przepisy opierają się na zasadzie, zgodnie z którą wszystkie państwa członkowskie muszą zaktualizować swoje systemy informatyczne, aby móc stosować rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/2026 i zapewnić gromadzenie i przekazywanie informacji oraz płatności w ramach zmienionych procedur, konieczne jest odroczenie dat rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia wykonawczego o sześć miesięcy. Odroczenie o sześć miesięcy jest właściwe, ponieważ należy zachować jak najkrótsze opóźnienie, aby zminimalizować dodatkowe straty budżetowe dla państw członkowskich.
- (6) Ze względu na znaczny wpływ zakłóceń gospodarczych i możliwe dodatkowe trudności wynikające z pandemii COVID-19 oraz po to, by wspierać prawidłowe i terminowe stosowanie nowych przepisów dotyczących VAT w handlu elektronicznym, Komisja mogłaby ściśle współpracować z zainteresowanymi państwami członkowskimi w celu monitorowania dostosowywania krajowych systemów informatycznych oraz udzielania pomocy technicznej w razie potrzeby.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/2026 z dnia 21 listopada 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług ułatwianych poprzez użycie interfejsów elektronicznych oraz w odniesieniu do procedur szczególnych dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami, prowadzą sprzedaż towarów na odległość i dokonują niektórych krajowych dostaw towarów (Dz.U. L 313 z 4.12.2019, s. 14).

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/2026,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2019/2026 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 pkt 5) nowy art. 61 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 282/2011 otrzymuje brzmienie:

„1. Zmiany danych liczbowych zawartych w deklaracji VAT dotyczącej okresów poprzedzających i obejmujących drugi okres rozliczeniowy w 2021 r., po złożeniu tej deklaracji VAT, dokonuje się wyłącznie poprzez korekty tej deklaracji, a nie poprzez korygowanie kolejnej deklaracji.

Zmiany danych liczbowych zawartych w deklaracji VAT dotyczącej okresów począwszy od trzeciego okresu rozliczeniowego w 2021 r., po złożeniu tej deklaracji VAT, dokonuje się wyłącznie poprzez korygowanie kolejnej deklaracji.”;

2) w art. 2 akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2021 r.

Od dnia 1 kwietnia 2021 r. państwa członkowskie zezwalają jednak podatnikom i pośrednikom działającym na ich rzecz na przedkładanie informacji wymaganych na podstawie art. 360, 369c lub 369o dyrektywy 2006/112/WE do celów rejestracji w ramach procedur szczególnych.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lipca 2020 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. ROTH

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2020/1113

z dnia 20 lipca 2020 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu UPG, ustanowionego na mocy Wstępnej umowy o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia Regulaminu Komitetu UPG

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy i art. 209, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wstępna umowa o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwana dalej „Umową”) została podpisana przez Unię i jej państwa członkowskie w dniu 28 lipca 2016 r. Była ona tymczasowo stosowana między Unią, z jednej strony, a Ghaną, z drugiej strony, od dnia 15 grudnia 2016 r. ⁽²⁾
- (2) Zgodnie z art. 73 ust. 3 Umowy Komitet umowy o partnerstwie gospodarczym (zwanej dalej „UPG”) odpowiedzialny jest za zarządzanie wszystkimi dziedzinami objętymi Umową i realizację wszystkich zadań, o których w niej mowa. Zgodnie z art. 73 ust. 2 Komitet UPG określi zasady dotyczące swojej organizacji i funkcjonowania.
- (3) Komitet UPG ma przyjąć decyzję w sprawie swojego regulaminu w 2020 r.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu UPG, ponieważ planowana decyzja Komitetu UPG ustanowi prawnie wiążące zasady funkcjonowania Komitetu UPG.
- (5) UPG są elementem ogólnych stosunków między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami AKP, z drugiej strony, jak określono w Umowie o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony ⁽³⁾, z późniejszymi zmianami (zwanej dalej „umową o partnerstwie z Kotonu”) oraz – z chwilą rozpoczęcia jej stosowania – w umowie ją zastępującej. Zgodnie z art. 34 ust. 1 umowy o partnerstwie z Kotonu współpraca gospodarcza i handlowa między Stronami ma na celu sprzyjanie sprawnemu i stopniowemu włączaniu państw AKP w gospodarkę światową przy należyтым uwzględnieniu ich wyborów politycznych i priorytetów rozwoju, wspierając ich zrównoważony rozwój i przyczyniając się do wyeliminowania ubóstwa w państwach AKP. W tym kontekście można uznać, że UPG są instrumentami na rzecz rozwoju, zgodnie z art. 36 ust. 2 umowy o partnerstwie z Kotonu. W Umowie uwzględniono zatem różne poziomy rozwoju Stron, a także szczególne ograniczenia gospodarcze i społeczne w Ghanie oraz jej zdolność do wprowadzania zmian i dostosowywania jej gospodarki do procesu liberalizacji. Ponadto decyzja (UE) 2016/1850 dotycząca podpisania i tymczasowego stosowania Umowy, która jest umową mieszaną i zawiera tytuł poświęcony partnerstwu na rzecz rozwoju, została oparta zarówno na podstawie prawnej w zakresie handlu, jak i na podstawie prawnej w zakresie współpracy na rzecz rozwoju. Powinno to znaleźć odzwierciedlenie również w niniejszej decyzji,

⁽¹⁾ Wstępna umowa o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Dz.U. L 287 z 21.10.2016, s. 3).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/1850 z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Wstępnej umowy o partnerstwie gospodarczym między Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Dz.U. L 287 z 21.10.2016, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii, oparte jest na projekcie decyzji Komitetu UPG dotyczącej przyjęcia regulamin Komitetu UPG ⁽⁴⁾.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lipca 2020 r.

W imieniu Rady
J. KLOECKNER
Przewodniczący

⁽⁴⁾ Zob. dokument ST 9240/20 na stronie <http://register.consilium.europa.eu>.

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2020/1114**z dnia 23 lipca 2020 r.****zatwierdzająca zmiany w regulaminie wewnętrznym Eurojustu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylenia decyzji Rady 2002/187/WSiSW ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 5,

uwzględniając regulamin wewnętrzny Eurojustu ⁽²⁾ przyjęty w dniu 20 grudnia 2019 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kolegium Eurojustu (zwane dalej „kolegium”) może dokonać zmiany w regulaminie wewnętrznym Eurojustu (zwanym dalej „regulaminem wewnętrznym”) zgodnie z tą samą procedurą co w przypadku jego przyjęcia i na wniosek zarządu lub jednej trzeciej członków kolegium, zgodnie z art. 5 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2018/1727 i art. 18 regulaminu wewnętrznego. Takie zmiany w regulaminie wewnętrznym są zatwierdzane przez Radę w drodze aktów wykonawczych.
- (2) W dniu 14 lipca 2020 r. kolegium zatwierdziło projekt zmian w regulaminie wewnętrznym zgodnie z art. 5 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2018/1727.
- (3) Zmiany w regulaminie wewnętrznym powinny zostać zatwierdzone przez Radę.
- (4) Dania nie jest związana rozporządzeniem (UE) 2018/1727, zatem nie bierze udziału w przyjęciu ani stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje rozporządzenie (UE) 2018/1727.
- (5) Irlandia jest związana rozporządzeniem (UE) 2018/1727, zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje rozporządzenie (UE) 2018/1727,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się zmiany w regulaminie wewnętrznym Eurojustu dołączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2020 r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący
M. ROTH*

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138.

⁽²⁾ Dz.U. L 50 z 24.2.2020, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

ZMIANY W REGULAMINIE WEWNĘTRZNYM EUROJUSTU

KOLEGIUM EUROJUSTU,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 85,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylecia decyzji Rady 2002/187/WSiSW⁽¹⁾, zwane dalej „rozporządzeniem o Eurojuście”, w szczególności jego art. 5 ust. 5,

uwzględniając regulamin wewnętrzny Eurojustu⁽²⁾ zatwierdzony przez Radę decyzją wykonawczą (UE) 2019/2250 z dnia 19 grudnia 2019 r.⁽³⁾ i przyjęty przez kolegium w dniu 20 grudnia 2019 r., zwany dalej „regulaminem wewnętrznym”, w szczególności jego art. 2, 3, 5 i 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

W myśl art. 5 ust 5 rozporządzenia o Eurojuście i art. 18 regulaminu wewnętrznego kolegium może dokonać zmiany w regulaminie wewnętrznym Eurojustu zgodnie z tą samą procedurą co w przypadku jego przyjęcia i na wniosek zarządu lub jednej trzeciej członków kolegium. Każda zmiana jest przyjmowana większością dwóch trzecich głosów członków kolegium. W przypadku niemożności osiągnięcia porozumienia większością dwóch trzecich głosów decyzja podejmowana jest zwykłą większością głosów podczas kolejnego posiedzenia kolegium.

W odpowiedzi na pandemię COVID-19 państwa członkowskie podjęły szereg nadzwyczajnych środków zapobiegających rozprzestrzenianiu się wirusa i ograniczających je. Środki te bardzo utrudniają lub uniemożliwiają członkom kolegium fizyczną obecność na posiedzeniach kolegium organizowanych w pomieszczeniach Eurojustu lub w innym miejscu. To z kolei sprawia, że problematyczne jest osiągnięcie kworum wymaganego na mocy art. 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego oraz organizowanie formalnych posiedzeń kolegium i zapewnienie procesu decyzyjnego.

Z myślą o zapewnieniu instytucjonalnej ciągłości działania konieczne stało się przewidzenie w regulaminie wewnętrznym możliwości organizowania posiedzeń kolegium z zastosowaniem środków technicznych, w tym za pośrednictwem wideokonferencji, w przypadku gdy nadzwyczajne zdarzenia lub okoliczności, na które członkowie kolegium nie mają wpływu, uniemożliwiają kolegium zebranie się zgodnie z wymogami art. 2, art. 3, art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

*Artykuł 1***Zmiany w regulaminie wewnętrznym**

W art. 2 regulaminu wewnętrznego wprowadza się następujące zmiany:

Dodaje się nowy ust. 13:

„Zgodnie z wymogami art. 5 ust. 2 akapit drugi niniejszego regulaminu wewnętrznego posiedzenia kolegium w sprawie wyboru przewodniczącego mogą być organizowane z zastosowaniem środków technicznych, w tym za pośrednictwem wideokonferencji. Te środki techniczne umożliwiają członkom kolegium anonimowe elektroniczne głosowanie pozwalające na zachowanie poufności, a także weryfikację uczestnictwa członków kolegium w tym procesie. Do posiedzeń tych stosuje się odpowiednio pozostałe przepisy niniejszego artykułu.”.

W art. 3 regulaminu wewnętrznego wprowadza się następujące zmiany:

ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Do wyboru wiceprzewodniczących stosuje się odpowiednio procedurę wyboru przewodniczącego określoną w art. 2 ust. 3–13 niniejszego regulaminu wewnętrznego, bez uszczerbku dla ust. 4 niniejszego artykułu.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138.

⁽²⁾ Dz.U. L 50 z 24.2.2020, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 336 z 30.12.2019, s. 309.

W art. 5 regulaminu wewnętrznego wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 2 dodaje się akapit drugi:

„W przypadku nadzwyczajnych zdarzeń lub okoliczności, na które członkowie kolegium nie mają wpływu (siła wyższa), i w przypadku gdy kolegium nie ma możliwości zebrania się zgodnie z wymogami niniejszego ustępu regulaminu wewnętrznego, kolegium może podjąć decyzję, zgodnie z art. 7 niniejszego regulaminu wewnętrznego, o zorganizowaniu swojego posiedzenia z zastosowaniem środków technicznych, w tym za pośrednictwem wideokonferencji. Decyzja kolegium określa czas trwania tego środka. Ta decyzja kolegium może zostać przedłużona w zakresie, w jakim nadzwyczajne zdarzenia lub okoliczności (siła wyższa) będą się utrzymywać. Takie posiedzenia kolegium można organizować pod warunkiem, że dostępne środki techniczne umożliwiają potwierdzenie tożsamości członków kolegium i ich uczestnictwo w dyskusjach, a tym samym zapewniają kolegialność obrad. Do posiedzeń tych stosuje się odpowiednio przepisy art. 5 i 6 niniejszego regulaminu wewnętrznego.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i publikacja

Niniejsze zmiany w regulaminie wewnętrznym Eurojustu wchodzi w życie z dniem ich przyjęcia.

Niniejsze zmiany w regulaminie wewnętrznym zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

DECYZJA RADY (UE) 2020/1115**z dnia 24 lipca 2020 r.**

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia zmian protokołów 1 i 4 do tej umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony (zwana dalej „Umową”) została zawarta przez Wspólnotę Europejską w drodze decyzji Rady 97/126/WE ⁽¹⁾ i weszła w życie dnia 1 stycznia 1997 r.
- (2) Zgodnie z art. 34 Umowy Wspólny Komitet ustanowiony na podstawie art. 31 umowy (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”) może zmieniać postanowienia protokołów do umowy.
- (3) Po przeprowadzeniu negocjacji Unia i Rząd Lokalny Wysp Owczych uzgodniły zmianę niektórych postanowień protokołów do Umowy, a mianowicie protokołu 1 dotyczącego systemu taryfowego i zasad stosowanych do niektórych gatunków ryb i produktów rybołówstwa dopuszczonych do swobodnego obrotu we Wspólnocie lub przywożonych na Wyspy Owcze i protokołu 4 dotyczącego postanowień szczególnych stosowanych do przywozu niektórych produktów rolnych, innych niż te wymienione w protokole 1. Zmiany te mają na celu rozszerzenie zakresu dostępu obu Stron do rynku w odniesieniu do wybranych produktów.
- (4) Wspólny Komitet ma przyjąć decyzję dotyczącą zmian protokołów 1 i 4.
- (5) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie, w odniesieniu do przyjęcia zmian protokołów 1 i 4, ponieważ decyzja zmieniająca te protokoły będzie wiążąca dla Unii,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie w odniesieniu do zmian protokołów 1 i 4 do Umowy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu ⁽²⁾.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 97/126/WE z dnia 6 grudnia 1996 r. dotycząca zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony (Dz.U. L 53 z 22.2.1997, s. 1).

⁽²⁾ Zob. dokument ST 9385/20 na stronie <http://register.consilium.europa.eu>.

DECYZJA RADY (UE) 2020/1116
z dnia 24 lipca 2020 r.
w sprawie mianowania członka Trybunału Obrachunkowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 286 ust. 2,

uwzględniając wniosek Republiki Austrii,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kadencja Oskara HERICSA zakończyła się w dniu 29 lutego 2020 r.
- (2) Należy w związku z tym mianować nowego członka Trybunału Obrachunkowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Helga BERGER zostaje niniejszym mianowana członkiem Trybunału Obrachunkowego na okres od dnia 1 sierpnia 2020 r. do dnia 31 lipca 2026 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 8 lipca 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2020/1117**z dnia 27 lipca 2020 r.****w sprawie powołania prokuratorów europejskich w Prokuraturze Europejskiej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając decyzję wykonawczą Rady (UE) 2018/1696 z dnia 13 lipca 2018 r. w sprawie zasad działalności komisji selekcyjnej przewidzianej w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej ⁽²⁾.

uwzględniając decyzję Rady (UE) 2018/1275 z dnia 18 września 2018 r. w sprawie mianowania członków komisji selekcyjnej, o której mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939 ⁽³⁾,

uwzględniając decyzję wykonawczą Rady (UE) 2019/598 z dnia 9 kwietnia 2019 r. w sprawie przepisów przejściowych dotyczących powoływania prokuratorów europejskich na pierwszą kadencję i podczas jej trwania, przewidzianych w art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1939 ⁽⁴⁾,

uwzględniając uzasadnione opinie i ranking kandydatów sporządzony przez komisję selekcyjną,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Prokuratura Europejska została ustanowiona rozporządzeniem (UE) 2017/1939. Komisja odpowiada za ustanowienie i początkowe administracyjne funkcjonowanie Prokuratury Europejskiej do czasu, aż uzyska ona zdolność do wykonywania swojego budżetu.
- (2) Prokuratorzy europejscy mają za zadanie nadzór nad postępowaniami przygotowawczymi oraz wnoszeniem i popieraniem oskarżeń zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) 2017/1939.
- (3) Zgodnie z art. 120 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska ma podejmować zadania związane z prowadzeniem postępowań przygotowawczych oraz z wnoszeniem i popieraniem oskarżeń powierzonych jej na mocy tego rozporządzenia, począwszy od daty, która zostanie określona decyzją Komisji na wniosek Europejskiego Prokuratora Generalnego, po tym jak zostanie ustanowiona Prokuratura Europejska.
- (4) Europejski Prokurator Generalny został powołany decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1798 ⁽⁵⁾. Aby utworzyć Kolegium Prokuratury Europejskiej, w skład którego wchodzi Europejski Prokurator Generalny i jeden prokurator europejski z każdego uczestniczącego państwa członkowskiego, konieczne jest, by Rada powołała prokuratorów europejskich.
- (5) Decyzja wykonawcza (UE) 2018/1696 określa zasady działalności komisji selekcyjnej przewidzianej w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939 (zwane dalej „zasadami działalności komisji selekcyjnej”).
- (6) Zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1939 każde uczestniczące państwo członkowskie ma wskazać trzech kandydatów na stanowisko Prokuratora Europejskiego spośród kandydatów, którzy są aktywnymi członkami prokuratury lub sądownictwa tego państwa członkowskiego, którzy odznaczają się niekwestionowaną niezależnością oraz posiadają kwalifikacje wymagane do powołania na wysokie stanowisko prokuratorskie lub sędziowskie w swoich odpowiednich państwach członkowskich oraz mają odpowiednie doświadczenie praktyczne w działaniu krajowych systemów prawnych, w dochodzeniach finansowych i w międzynarodowej współpracy w zakresie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 282 z 12.11.2018, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 238 z 21.9.2018, s. 92.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 103 z 12.4.2019, s. 29.

⁽⁵⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1798 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie powołania Europejskiego Prokuratora Generalnego w Prokuraturze Europejskiej (Dz.U. L 274 z 28.10.2019, s. 1).

- (7) Komisja selekcyjna sporządziła uzasadnione opinie i ranking w odniesieniu do każdego ze wskazanych kandydatów, którzy spełniali warunki określone w art 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1939, i przedłożyła je Radzie, która otrzymała je w dniach 29 maja, 20 czerwca, 11 października, 18 listopada i 10 grudnia 2019 r. oraz w dniu 16 lipca 2020 r.
- (8) Zgodnie z akapitem czwartym zasad działalności komisji selekcyjnej VII.2, komisja selekcyjna sporządziła ranking kandydatów na podstawie ich kwalifikacji i doświadczenia. W rankingu komisja wskazuje preferowaną kolejność kandydatur, jednak ranking ten nie jest wiążący dla Rady.
- (9) Zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1939, po otrzymaniu uzasadnionych opinii komisji selekcyjnej, Rada ma wybrać i powołać jednego z kandydatów na stanowisko Prokuratora Europejskiego danego uczestniczącego państwa członkowskiego.
- (10) Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939 Rada, stanowiąc zwykłą większością głosów, ma wybrać i powołać prokuratorów europejskich na nieodnawialną sześcioletnią kadencję. Rada może podjąć decyzję o przedłużeniu tej kadencji o nie więcej niż trzy lata od momentu zakończeniu tego sześcioletniego okresu.
- (11) Decyzja wykonawcza (UE) 2019/598 określa przepisy przejściowe dotyczące powoływania prokuratorów europejskich na pierwszą kadencję po wejściu w życie rozporządzenia (UE) 2017/1939 i podczas trwania tej pierwszej kadencji. Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji wykonawczej (UE) 2019/598, przed powołaniem prokuratorów europejskich, w drodze losowania zostanie utworzona grupa składająca się z jednej trzeciej liczby uczestniczących państw członkowskich w momencie stosowania tych przepisów przejściowych. Losowanie odbyło się w dniu 20 maja 2019 r., a państwa członkowskie wchodzące w skład tej grupy to Grecja, Hiszpania, Włochy, Cypr, Litwa, Niderlandy, Austria i Portugalia. Artykuł 3 decyzji wykonawczej stanowi, że kadencja prokuratorów europejskich z państw członkowskich wchodzących w skład tej grupy wynosi trzy lata i nie jest odnawialna.
- (12) Rada oceniła odpowiednie cechy kandydatów, uwzględniając uzasadnione opinie przedłożone przez komisję selekcyjną. W odniesieniu do uzasadnionej opinii dotyczącej kandydatów wskazanych przez Maltę, powody przedstawione przez komisję selekcyjną wykazują w sposób wystarczający, że przy uwzględnieniu wyjątkowych okoliczności, jakie napotkały to państwo członkowskie, obiektywnie rzecz biorąc, to państwo członkowskie nie ma możliwości znalezienia kolejnych kwalifikujących się kandydatów w rozsądnym terminie, mimo podjęcia wszelkich niezbędnych starań w tym kierunku. W związku z tym warunki zawarte w akapicie trzecim pkt VII.2 zasad działalności komisji selekcyjnej zostały spełnione. W świetle wspomnianych powyżej wyjątkowych okoliczności Rada uznała, że uzasadniona opinia przedłożona w odniesieniu do kandydatów wskazanych przez Maltę przedstawiła jej wystarczający wybór kwalifikujący się kandydatów, a jakiegokolwiek dalsze opóźnienie w powołaniu prokuratorów europejskich miałoby niekorzystne konsekwencje dla skuteczności prawa Unii Europejskiej, zdecydowała o procedowaniu na tej podstawie.
- (13) W wyniku tej oceny Rada zastosowała się do niewiążącej kolejności preferencji wskazanej przez komisję selekcyjną odnoszącej się do kandydatów wskazanych przez Czechy, Niemcy, Estonię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Chorwację, Włochy, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Maltę, Niderlandy, Austrię, Rumunię, Słowenię, Słowację oraz Finlandię. Jeżeli chodzi o kandydatów wskazanych przez Belgię, Bułgarię i Portugalię, Rada nie zastosowała się do niewiążącej kolejności preferencji wskazanej przez komisję selekcyjną; Rada uczyniła to na podstawie innej oceny cech kandydatów, przeprowadzonej przez odnośne organy przygotowawcze Rady,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące osoby zostają niniejszym powołane na stanowisko Prokuratorów Europejskich w Prokuraturze Europejskiej jako pracownicy zatrudnieni na czas określony w grupie szaszerogowania AD 13 na nieodnawialną sześcioletnią kadencję rozpoczynającą się w dniu 29 lipca 2020 r.:

Yves VAN DEN BERGE ⁽⁶⁾

Teodora GEORGIEVA ⁽⁷⁾

Petr KLEMENT ⁽⁸⁾

Andrés RITTER ⁽⁹⁾

⁽⁶⁾ Wskazany przez Belgię.

⁽⁷⁾ Wskazany przez Bułgarię.

⁽⁸⁾ Wskazany przez Czechy.

⁽⁹⁾ Wskazany przez Niemcy.

Kristel SIITAM-NYIRI ⁽¹⁰⁾
Frédéric BAAB ⁽¹¹⁾
Tamara LAPTOŠ ⁽¹²⁾
Gatis DONIKS ⁽¹³⁾
Gabriel SEIXAS ⁽¹⁴⁾
Yvonne FARRUGIA ⁽¹⁵⁾
Cătălin- Laurențiu BORCOMAN ⁽¹⁶⁾
Jaka BREZIGAR ⁽¹⁷⁾
Juraj NOVOCKÝ ⁽¹⁸⁾
Harri TIESMAA ⁽¹⁹⁾

Artykuł 2

Następujące osoby zostają niniejszym powołane na stanowisko Prokuratorów Europejskich w Prokuraturze Europejskiej jako pracownicy zatrudnieni na czas określony w grupie zaszerogowania AD 13 na nieodnawialną trzyletnią kadencję rozpoczynającą się w dniu 29 lipca 2020 r.:

Dimitrios ZIMIANITIS ⁽²⁰⁾
María Concepción SABADELL CARNICERO ⁽²¹⁾
Danilo CECCARELLI ⁽²²⁾
Katerina LOIZOU ⁽²³⁾
Tomas KRUŠNA ⁽²⁴⁾
Daniëlle GOUDRIAAN ⁽²⁵⁾
Ingrid MASCHL-CLAUSEN ⁽²⁶⁾
José Eduardo MOREIRA ALVES D'OLIVEIRA GUERRA ⁽²⁷⁾

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2020 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. ROTH

⁽¹⁰⁾ Wskazany przez Estonię.
⁽¹¹⁾ Wskazany przez Francję.
⁽¹²⁾ Wskazany przez Chorwację.
⁽¹³⁾ Wskazany przez Łotwę.
⁽¹⁴⁾ Wskazany przez Luksemburg.
⁽¹⁵⁾ Wskazany przez Maltę.
⁽¹⁶⁾ Wskazany przez Rumunię.
⁽¹⁷⁾ Wskazany przez Słowenię.
⁽¹⁸⁾ Wskazany przez Słowację.
⁽¹⁹⁾ Wskazany przez Finlandię.
⁽²⁰⁾ Wskazany przez Grecję.
⁽²¹⁾ Wskazany przez Hiszpanię.
⁽²²⁾ Wskazany przez Włochy.
⁽²³⁾ Wskazany przez Cypr.
⁽²⁴⁾ Wskazany przez Litwę.
⁽²⁵⁾ Wskazany przez Niderlandy.
⁽²⁶⁾ Wskazany przez Austrię.
⁽²⁷⁾ Wskazany przez Portugalię.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL